

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van:

ECHTGENOOT, VRIEND, MINNAAR... HUISMAN...

door Peter van den Bijlaardt.

In 4 bedrijven – voor 4 vrouwen, 3 mannen

Een pure uitdaging voor iedere creatieve toneelvereniging die iets aandurft. Het toneel is namelijk in tweeën gesplitst. In het ene appartement woont Nick, een schrijver. In het appartement ernaast wonen Hugo en Irene. Deze Irene is een rasechte BITCH! Die alleen maar doet wat ze leuk vindt! Hugo (een werkloze bouwvakker) komt dan ook héél véél tekort...

In hetzelfde flatgebouw wonen ook in hun eigen appartementen Bettine en Ron. Bettine neemt nooit een blad voor haar mond, is dol op 'rollebollen' en houdt er een jongere vriend op na. Ron, die net als Hugo HUISMAN... is, is dol op sarren.

Het is de gewoonte om 's ochtends bij elkaar koffie te drinken. Daar klaagt Hugo weer dat hij veel te weinig aandacht van zijn vrouw krijgt. Nick leent hem zijn werkster, Bibi. (Een uitermate sexy typetje). Dit lenen loopt volledig uit de hand en... Hugo's vrouw, Irene betrapt hen op heterdaad, terwijl ze aan het rollebollen zijn. Ze besluit op zeer extreme wijze wraak te nemen. Dit wraak nemen loopt flink uit de hand. Hugo verdwijnt op mysterieuze wijze. Zijn vrienden worden achterdochtig en gaan op onderzoek uit. Als dat niets oplevert roept Ron de hulp in van Bella, zijn jeugdvriendin van vroeger. Bella is sinds kort tot politierechercheur gepromoveerd en kan nu eindelijk haar ware kwaliteiten tonen.

Hugo blijkt aan het eind al die tijd in het appartement van Nick te hebben gezeten. Dat heeft hij gedaan om Irene een lesje te leren.

Want aan het eind van het stuk neem hij op een buitengewoon humoristische wijze wraak op haar.

Een **VROLIJK**
(beetje thrillerachtig)

TOONEELSPEL

In 4 bedrijven

Voor 4 vrouwen en 3 mannen

Echtgenoot, vriend, minnaar... huisman...

Door

Peter van den Bijlaardt

SPELERS:

Nick: 35 Jaar.. Schrijver. Charmante man. Intelligent en gevoel voor humor.

Bettine: Ca. 40 Jaar. Vrolijke, zelfbewuste, intelligente vrouw. Ze is dol op snoepen dus zij mag gerust een beetje mollige zijn, maar... hoeft niet! Is dol op seks en komt daar eerlijk voor uit.

Ron: Ca. 45 Jaar. Is behoorlijk met zichzelf ingenomen. Houdt van sarren. Maar weet als geen ander een probleem op te lossen.

Hugo: Ca. 45 Jaar. Beetje dom type. Heeft in de bouw gewerkt. Loopt, maar is nu werkloos en heeft het ook nog in zijn rug. Is getrouwd met Irene. Deze acteur moet het 'platte dialect' van zijn geboortestad of provincie spreken. Maar niet al te overdreven! In het begin van het stuk geeft ik met fonetische teksten aan wat de bedoeling is.

Irene: Ca. 40 Jaar. Is een arrogante BITCH! Wil alles graag volledig onder controle te hebben. Vindt, wanneer haar iets wordt misdaan, dat ze dan het volste recht heeft wraak te nemen. Praat een tikkeltje geaffecteerd. Niet al te overdreven!

Bibi: Ca. 30 Jaar. Vrolijke, intelligente vrouw. Ziet de dingen-des-levens heel helder. Houdt ervan zich extreem te kleden. Eerlijkheid komt bij haar op de eerste plaats.

Bella: Ca. 40 Jaar. Een schoolvriendin van Ron. Is rechercheur van politie. Intelligente meid die helder nadenkt en gevoel voor humor heeft.

DECOR:

Het toneel is doormidden gedeeld... Waarvan het linker gedeelte iets groter is dan het rechter.

In de achterwand zit een opening van ca. 70 cm. Daarvoor, op ca. 60 cm. afstand van de achterwand wordt een paneel geplaatst van 2 meter breed. Hierdoor kan men vanuit beiden kamers de hal betreden. Op dat voorste paneel wordt rechts, haaks op de hoek een paneel van ca. 75 cm. gezet. Dit is de 'tussenmuur' van de 2 appartementen.

Men dient 2 kleuren te gebruiken, waardoor de 2 appartementen goed in contrast met elkaar liggen. In de beide appartementen deze kleur in alle meubels en attributen aanhouden.

Gemakshalve hebben we het over GEEL en BLAUW zodat we weten waar iedereen speelt!

GEEL (Het linker gedeelte) is als volgt ingericht:

Links in de hoek is de deur naar de slaapkamer. Tegen de achterwand staat een klein buffetkastje, waarin ook de drank en glazen staan. Op het buffetkastje staan een glazen fruitschaal met fruit en een keramiek kunstwerk. Boven het buffetkastje hangen twee lichtpunten met ertussen een modern olieverfschilderij. Naast het buffetkastje staat een hoge glazen vitrine, waarin kunstwerken staan. Onderop staat één groot kunstwerk, waar in de voet een klein pistool verborgen zit. Dit pistool is met 2 stukken tape aan de binnenkant van dit kunstwerk vastgeplakt.

Voor de scheidingswand van de hal staat een klein stereomeubel, waarop een tv. In het kastje staat een stereo-unit.

De boxen hangen er boven met ertussen in een modern olieverfschilderij. Naast dit meubel staat een staande schemerlamp. Tegen de linkerwand staat (een beetje schuin naar het publiek toe) een zithoek, waarvan de zitplaatsen aangeduid worden als plekken: 1, 2, 3, 4 en 5. Links beginnend. Ernaast staat een fauteuil en er tussen in een salontafel.

Hugo, waarvan zijn vrouw op zakenreis is heeft er een enorme troep van gemaakt. Op het buffetkastje liggen een stapel kranten en enkele weekbladen. Er staan twee flesje en glazen bier waarin in beiden nog een klein beetje bier zit en een bord waarop nog 2 kaasblokjes en een 'kliederdje' mosterd liggen. Naast de tv staat een bierflesje en een glas, die nog voor de helft vol is. Op de tv staat een 'MacDonalds milkshakebeker'. Op de salontafel staat een bord, waarop nog een klein beetje spaghetti ligt. Ernaast staan een halfvol wijnglas en een lege fles rode wijn. Achter het bord staat een opengemaakt bakje mousse, waar een lepeltje uitsteekt.

BLAUW is als volgt ingericht:

Rechts in de hoek is de deur naar de slaapkamer. Tegen de rechterwand – op 2 meter van de deur vandaan – staat een bureau, waarop een laptop staat. Deze wordt zo neergezet dat het publiek het scherm niet kan zien. Het hele bureau ligt vol met papieren. Tevens staan er een leeg whiskyglas en een whiskyfles. Voor het bureau staat een bureaustoel op wieltjes. Rechts naast het bureau een prullenbak, met ernaast enkele proppen papier. Daar weer een meter vandaan staat een tv-tafel, waarop een tv. Deze is naar fau. 2 gericht. Tegen de achterwand staat een boekenkast met boeken. Op gezichtshoogte staan enkele flessen drank en glazen. Dit mag ook in een ingebouwd barmeubel. Er staat een whiskyglas, waar nog iets in zit. Op weer een andere plank staat een wijnglas waarin nog een klein beetje in zit.

In het midden, op ongeveer gelijke hoogte met het bureau staat een crapaud (Dit mag ook een driezitsbank zijn) waarvan de zitplaatsen worden aangeduid met plekken: 1, 2 en 3. Links beginnend. Links ervan staat een zeer luie fauteuil. (Een verstelbare met een voetenbankje zou mooi zijn...) Ertussen staat een salontafel, waarop een bord vol kippenbotjes, een bord waarop 1 schijf leverworst, 1 schijf salami en 3 stukjes kaas liggen. Een wijnglas met alleen op de bodem een beetje rode wijn en een lege wijnfles. Verder enkele kranten, aantekensblok en een balpen. Onder de tafel liggen stapels kranten en weektijdschriften. De fauteuil is schuin naar de tv geschoven. Als het geen verstelbare fauteuil is staat er een poef voor. Op de poef de afstandsbediening van de tv.

HET BEGIN

Echtgenoot, vriend,
minnaar... huisman...

*Het stuk speelt in de zomer af!
Zaallicht uit.*

Het nummer: 'Slip Slidin Away...' van Paul Simon (van de CD: NEGOTIATIONS AND LOVE SONGS 1971 – 1986) langzaam van zacht naar redelijk hard draaien. Dit ongeveer 20 seconden. Als Hugo met de koffie opkomt de muziek langzaam naar uit draaien.

DOEK

Eerste bedrijf - Vrijdagmiddag vroeg.

Daar waar 'ACTIE' is wordt aangeduid met 'GEEL' of 'BLAUW'!

GEEL

Hugo: *(Op. Gekleed in een woest gekleurde bermuda short en een nog woester gekleurd en getiteld T-shirt. Slippers. In zijn handen heeft hij een groot dienblad, waarop een flinke koffiekan, 4 bekers, melk, suiker, lepeltjes, vorkjes en 4 bordjes waarop 2 met een tompoes en 2 met een moorkop. Grijnzend) En toen was 'r koffie. (Hij zet het blad op tafel en gaat op plek 4 zitten)*

Bettine: *(Zit op plek 3. Gekleed in een pastelkleurige luchtige zomerse slobberbroek met daaroverheen een vuurrode wijde bloes die bijna tot haar knieën hangt. Veel knoopjes open! Een grote zwart/gele kralenketting. Kanariegele oorbellen en wat kleurrijke armbanden. Pastelkleurige gymschoenen) O, lekker. Gebak.*

Hugo: *(Schenkt de bekers vol) Hè, gezellig zo.*

Nick: *(Zit in de fauteuil. Gekleed in een spijkerbroek en T-shirt. Blote voeten in sandalen. Hij pakt een bordje met een moorkop en een vorkje) Lekker, Hugo. (Begint te eten)*

Ron: *(Zit op plek 1. Gekleed in een nette zomerbroek en een bijpassende pullover. Grijnzend) Dit is in ieder geval beter dan dat eigen baksel wat jij ons van de week voor zette, Nick. (Pakt een bordje met tompoes en begint te eten)*

Bettine: *(Zachtjes lachend) Ik vond die appeltaart anders heel lekker.*

Ron: Ja, jij vindt alles lekker. Als er maar suiker in zit.

BLAUW

(Bibi is tegelijk met Hugo opgekomen. Gekleed in een strakke fluorescerende lila wielrennersbroek, die tot even boven haar knieën zit. Er overheen heeft ze een hardpaars T-shirt, dat haar enkele maten te klein is. Linnen halfhoge lichtblauwe schoenen. Vuurrode honkbalpet op. Over de pet heen heeft ze een koptelefoontje, die met een draad naar de walkman loopt, die ze met een klip tussen haar broek heeft geklemd. Ze zet (dansend op de muziek) een stofzuiger neer. Loopt met de stekker naar een stopcontact. Als ze die er in wil stoppen ziet ze de enorme rotzooi. Ze slaakt een overdreven diepe zucht en werpt haar pupillen richting plafond, laat de stekker op de grond vallen en begint op te ruimen. Alle troep verdwijnt van toneel.

*Hiervoor moet ze een paar keer af, maar dat geeft niet want ze heeft...
álle tijd!*

*Wanneer ze het laatste heeft weggebracht blijft ze even weg, om
daarna met de post binnen te komen. Ze legt de brieven naast de
computer. Kijkt 5 seconden naar de stofzuiger. Haalt met een grimas
haar schouders op. Pakt een tijdschrift, laat zich in fau. 2 ploffen, legt
haar voeten op de poef en begint in een tijdschrift te bladeren)*

GEEL

Hugo: *(Heeft de bekers voor hun neer gezet)* Wil jij 'n tompoes of 'n
moorkop, Bettine?

Bettine: O, dat maakt mij niet uit.

Hugo: *(Geeft haar de tompoes)* Dan neem ik de moorkop. Slagroom is
goed voor 'n man.

Ron: *(Geamuseerd)* Hugo denkt nog steeds dat slagroom
potentieverhogend werkt.

Bettine: Dan moet je eieren nemen, lieverd.

Nick: Met eieren bereik je dat ook niet. Allemaal indianenverhalen. Je
moet minstens 50 rauwe eieren eten om één druppeltje sperma meer
te produceren.

Bettine *(Lacht schaterend)* Eén druppeltje sperma. Nou, geef mij maar
'n sappige tompoes. *(Hapt in één keer ¼ van de tompoes naar binnen)*

Nick: Potentie heeft niets met de spermaproductie te maken.

Hugo: Ik heb *Sien Connery* eens 'n keertje in een van zijn *Sjeems*
Bondfilms gezien. Met zo'n lekker geil chinees grietje, die voor hem
twaalf oesters had besteld. Toen hij hoorde dat hij niet bij haar in de
koffer mocht kruipen hoefde hij zijn oesters ook niet meer.

Ron: *(Iedereen kijkt hem vragend aan. Als hij niet doorgaat)* En wat wil
je daar nou mee zeggen?

Hugo: Nou... als de man veel oesters eet dan presteert-ie 'n boel meer
in bed.

Ron: *(Half lachend)* En dat zei die verknipte acteur?

Hugo: *(Verontwaardigd)* Ja, zeg... *Sjeems* Bond zal 't toch zeker wel
beter weten dan jij.

Ron: *(Hevig geamuseerd)* O ja zeker. *Ssssjeems* Bónd. Jáááá, die is
uiteindelijk spion en heeft toestemming een moord of drie per week te
plegen. Hoe kon ik nou, in vredesnaam zo dom zijn dat te vergeten.

Hugo: *(Wilde net een nieuwe hap nemen. Bevriest midden in zijn
handeling. Kijkt Ron argwanend aan)* Zit je me nou te belazere, of hoe
zit 't?

Ron: *(Met intens plezier)* Ík? Ik zou niet durven. Nee, Hugo, jongen. Blijf
jij maar in je filmhelden geloven, hoor.

Nick: Dat figuur speelt maar 'n rol hoor, Hugo. Sean Connery zelf heeft geen oesters nodig.

Bettine: *(Zachtjes lachend)* Nee, die kanjer haalt zijn potentie uit z'n kale kop. *(Iedereen lacht, behalve Hugo. De andere zien het en gaan nog harder lachen)*

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Bibi: O... *(Glimlacht naar Hugo)* wat aardig van je.

Hugo: Gaat u zitte. *(Bij de haldeur draait hij zich om)* Ik heb helaas geen sesijzebroodjes in huis. *(Stalende glimlach)* Maar misschien nog wel 'n gebakkie. *(Af)*

Bibi: O, ik wordt hier verwend. Goed als ik naast je kom zitten, meid? *(Ploft naast Bettine op plek 4 neer)*

Bettine: Doe alsof je thuis bent, schat.

Ron: *(Geamuseerd)* Is dit nu je werkster, Nick?

Bibi: *(Zwaar verontwaardigd)* Wérkster? Dat vind ik toch zo'n rotwoord. Ik noem mezelf interieurverzorgster.

Bettine: *(Geamuseerd)* En wát voor een.

Bibi: Nou, ik doe bijna alles voor die knul, daar. Waarom wil je dat weten? Ik héb nog 'n middagje over, als je dat soms bedoelt.

Nick: Bettine bedoelt dat ze onder de indruk van je is.

Bibi: *(Moet dit even verwerken)* Hè? Waar heb jij 't nou over? *(Kijkt Bettine aan)* 'n Echte schrijver, die jongen. De helft van de tijd weet ik niet waar hij het over heeft.

Bettine *(Geamuseerd)* Och... zolang je maar begrijpt wat-ie wil.

Bibi: Ja, wat was dat nou over de telefoon? Waarom moest ik nou metéén hierheen komen?

Ron: *(Met ingehouden plezier)* Hij wil jouw bijzondere gaven een middagje uitlenen.

Bibi: *(Kijkt even naar Ron. Dan naar Nick aan)* Hè?

Bettine: Maak die meid niet in de war, Ron. Luister lieverd. Die aardige man, die nu koffie en taart voor je aan 't regelen is heeft 't vreselijk in zijn rug. Morgen komt zijn vrouw thuis en nu is de moeilijkheid dat zijn vrouw...

Ron: Nooit 'ns zin heeft.

Bettine: *(Kan met moeite haar lachen inhouden)* Ron, hou je kóp!

Bibi: *(Tot Nick)* Waar hebben die twee 't nou over?

Nick: Vind jij 't vervelend om het hier vanmiddag 'n klein beetje op te ruimen. Hugo is vandaag jarig. *(Bettine en Ron kijken elkaar breed glimlachend aan)* Ik betaal je gewoon door.

Bibi: *(Kijkt eerst naar Ron dan naar Bettine)* Waarom zeiden jullie dat dan niet meteen?

Nick: Je vindt 't dus niet erg?

Bibi: Nee hoor. Als ik die aardige man ergens mee kan helpen.

Ron: *(Met ingehouden plezier)* En als je goed je best doet mag je misschien nog wel 'ns terugkomen.

Bibi: Nou, zoals ik al zei, ik heb nog 'n middagje over.

Bettine: *(Met ingehouden lachen)* O, aan één middagje per week heeft Hugo zeker genoeg.

Ron: *(Met ingehouden lachen)* Ja, hij heeft het tenslotte in z'n rug.

Nick: Jongens, doe me 'n plezier. *(Bettine en Ron gieren het nu uit).*

Bibi: *(Kijkt hen even verbaasd aan. Kijkt dan Nick aan met een gezicht van: 'waar hebben die nou zo'n lol om?')* Begint daarna de kamer rond te kijken) Leuk ingericht hier.

Ron: *(Nog half lachend)* Ja, dat is 't werk van zijn vrouw.

Bibi: O... Hij is getrouwd.

Nick: Zijn vrouw zit in het buitenland... Voor haar werk.

Bibi: Wat doet ze dan?

Ron: Ze is directeur van een uitzendbureau.

Bibi: O, daar heb ik ook eens voor gewerkt. Maar dat was hééélemaal geen pretje. 'n Heel apart stelletje zat daar. En maar lullen met elkaar. Koffie drinken en ouwehoeren. Laten je rustig een half uur wachten. Op iedere vraag, die ik stelde kreeg ik 'n afwijkend antwoord. Of helemaal geen. Nee... mij zie je niet meer bij 'n uitzendbureau naar binnen stappen. En ze hebben allemaal zo'n grote geknoopte sjaal om hun schouders. Géén gezicht.

Bettine: Hugo is met zo'n geval getrouwd.

Bibi: De árme jongen.

Ron: Ja, die heeft 'n heleboel troost nodig.

Nick: Zeg... is die knaap de koffie soms persoonlijk in Brazilië gaan plukken? *(Af)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Bettine: *(Grote geamuseerde ogen. Half lachend)* Ze dacht dat jij... 'n callgirl was?

Bibi: Ja. Dus alles was in orde. Haar man had behoefte aan seks. Hij belt een escortbureau en bestelt mij. In haar uitzendogen viel dat niet onder de noemer 'vreemd gaan' maar onder een simpele zakelijke transactie. *(Gebaar met beide handen, oplichtende ogen)* Einde verhaal.

Bettine: En jij liet dat maar zo.

Bibi: Och... Ik wilde Hugo niet in moeilijkheden brengen.

Nick: En Hugo? Kon die zijn bek dan zo strak houden bij jouw verhaal?

Bibi: Die lieve schat sliep.

Bettine: O, hij was er dus niet bij. *(Kort lachje)* Dan ben ik benieuwd hoe hij heeft gereageerd nadat Irene hem heeft ondervraagd.

Bibi: Ik neem aan dat hij zich daar wel uit heeft gered. Ja, ik kon hem gisteren moeilijk van de situatie op de hoogte gaan brengen.

Nick: Die arme jongen redt zich daar nooit uit. Irene kennende heeft ze hem een Gestapo verhoor afgenomen.

Bettine: Irene kennende heeft ze het er helemaal niet over gehad. Die heeft net gedaan of ze van niets weet.

Nick: *(Knikt)* Ik heb haar vaak genoeg meegemaakt. Die meid neemt wraak, let op m'n woorden.

GEEL

Irene: *(Vanuit de slaapkamer. Beetje teleurgesteld, overdreven smekend)* Ach, lieverdje toch... Nog één keertje... Voor mij... Doe 't voor mij... Voor je eigen lieve vrouwtje... die altijd... álles voor je over heeft...

BLAUW

Bettine: *(Kijkt Nick al knikkende aan)* Ja, daar zeg je iets. Dat loeder is 'n heel wraaklustig geval. Gisteren zei Hugo 't nog. "Als haar iets niet aan staat krijg ik straf." *(Wil op plek 1 gaan zitten. Vlak boven de zitting bevriest ze midden in haar handeling en kijkt met overdreven grote ogen Nick aan. Langzaam komt ze weer overeind)*

Nick: Wat is er?

Bettine: Ze heeft hem vast gebonden.

Nick: *(Met ogen vol ongeloof)* Ze heeft hem wát?

Bibi: *(Met ogen vol ongeloof)* Heeft die meid Hugo vastgebonden?

Bettine: Ja. Ik keek de slaapkamer in en daar lag hij. Vastgebonden op bed. Ze zei dat ze dat wel meer deden. Bondage en zo. *(Gaat op plek 1 zitten)*

Nick: *(Met een 'ik-kan-het-niet-geloven' lachje)* Bondáge? Húgo en Iréne?

Bettine: Die twee schijnen dit soort spelletjes vaker te spelen. SM ook al. En travestie.

Nick: *(Begint te schateren)* Joh, sodemieter op. Neem je soort in de maling.

Bibi: Mij vertelde hij dat zijn vrouw net zoveel hartstocht als een

strijkplank bezat.

GEEL

Irene: (*Vanuit de slaapkamer. Overdreven enthousiast*) O, Húgo! Ga door, lieverd... Ga dóóóór! Ga dóóóóóóóór! (*Dan een overdreven, extra lange, voldaan klinkende 'kreun' er achteraan!*)

BLAUW

(Pas met de tekst beginnen nadat Irene's 'kreun' is gestopt!)

Bettine: En ik zeg je dat die jongen op bed vastgebonden lag. Helemaal in z'n blootje. Maar de manier, waaróp die meid me vertelde wat voor seksspelletjes ze er op na hielden... Alsof ze het over een manier had hoe je het best radijsjes kon planten.

Bibi: (*Kijkt Nick aan*) Zou die jongen jullie belazerd hebben? Gezegd hebben dat zijn vrouw niets om seks gaf om zodoende jullie medelijden op te wekken. (*knikt. Grote ogen*) En de mijne.

Nick: Nee, zo zit Hugo niet in elkaar. Daar is hij veel te simpel voor.

Bettine: Zo'n spelletje zouden we zo door hebben.

Nick: Over spelletjes gesproken. Hoe staat 't met de koffie?

Bibi: (*Kijkt Nick niet begrijpend aan*) Hè?... O, de koffie. Die zal nu wel doorgelopen zijn. Wil jij ook, Bettine?

Bettine: (*Springt overeind*) Kóffie! Daar kwam ik voor.

Bibi: Nou, ik heb net gezet.

Bettine: Néé! Lénen! Kóffie! Ik heb geen kóffie meer. Hans zal wel denken waar ik blijf.

Bibi: Wij hebben ook niet meer. Ik heb net met het laatste beetje gezet. Ik zal 't gelijk even op m'n lijstje zetten. (*Af. Meteen weer op*) Wil je nou koffie of niet?

Bettine: Ja doe maar. Moet die knul maar even zonder stellen. (*Ploft op plek 1 neer. Bibi af*)

GEEL

(Irene Op. Is haar ochtendjas aan het dichtknopen. Haar haar flink door de war. Opnieuw die boosaardige grijns op haar gezicht. Ze zucht diep en voldaan. Loopt de hal in)

BLAUW

Nick: (*Staat op en loopt tijdens de volgende dialoog iets heen en weer*) Zeg... Toen jij Hugo daar vastgebonden op bed zag liggen sliep hij toen?

Bettine: Dat weet ik niet. Ik was té sprakeloos van verbazing.

Nick: Zei hij niets tegen je?

Bettine: Nee, dat kon hij toch niet. Er zat een lap tape over zijn mond geplakt.

Nick: *(Kijkt haar met grote ogen aan)* Had ze... zijn mond...

Bettine: Ja. Met dat brede stevige plakband dat ook schilders gebruiken.

(Al knikkende) Die twee spelen héle rare spelletjes, als je 't mij vraagt.

Nick: *(Haalt diep, maar kalm adem)* Toch lijkt me die Irene niet het type dat van dit soort poespas houdt.

Bettine: Ja, ik heb 't toch met m'n eigen ogen gezien. *(Zucht)* Of denk jij ook dat die teef hem voor zijn onbezonnen gedoe aan 't straffen is?

Nick: Ik heb geen idee, maar ik vertrouw haar voor geen zier.

Bettine: *(Zucht)* Laten we de dingen even op 'n rijtje zetten... Die meid komt thuis... Loopt meteen Bibi tegen 't lijf.

Nick: Die in haar blootje net onder de douche vandaan komt.

Bettine: Ze verbaasd zich nergens over. Meer nog... ze begint een zakelijk gesprek met haar.

Nick: Bibi laat haar in de waan dat ze een escortgirl is en daar heeft ze vrede mee. *(Haalt weer lang en kalm adem)* Ze weet dus... dat Hugo er die middag flink tegen aan is gegaan en toch...

Bettine: Stelt ze hem voor het spelletje met bondage te spelen.

Nick: *(Lacht zacht en diep)* Die jongen moet op z'n wenkbrauwen lopen.

Bettine: *(Zachtjes lachend)* Als hij van zijn vrouwtje mág lopen? Vergeet even niet, toen ik er net was, lag hij nog stevig vastgebonden op dat bed.

Nick: *(Lacht zacht en diep)* Eerst Bibi en daarna zijn eigen vrouw. *(Al knikkende)* En ik kan je verzekeren dat 'n tijdje rollebollen met Bibi je 'n ongelooflijke partij energie kost.

Bibi: *(Is tijdens de laatste zin opgekomen. In haar handen heeft ze een dienblad, waarop: koffiekkan, 3 bekers, lepeltjes, melk en suiker en een plastic bak met koekjes. Lachend)* Zeg maar gerust een wagónlading of twee. *(Zet het blad op de tafel, gaat op plek 2 zitten en schenkt de 3 bekers vol)*

Nick: *(Telefoon)* Nick Blandel... Ja, dat heb ik je toch beloofd... *(Hij luistert. Pakt zijn koffie, gaat, met zijn rug naar hun toe op de bureaustoel zitten en neemt af en toe een slok. Tijdens het gesprek wordt zijn stem iets zachter. Bibi biedt Bettine een koekje aan. Zelf pakt ze er ook een. Ze eten hun koekjes rustig op. Nemen af en toe een slok koffie. Intussen beginnen ze een – onhoorbaar – gesprek)*

GEEL

Irene: *(Komt, als bij Nicks de telefoon gaat op. Gekleed in een*

spijkerbroek, dun truitje en een dun zomerjack. Laarzen. Ze heeft een grote zonnebril en een grote vilten hoed op. Haar haar zit weer keurig. Ze rijdt een grote groene biobak de slaapkamer in. Is meteen weer op en haalt uit de vitrinekast van de onderste glasplaat (of plank) het kunstwerk, waar in de voet het pistool zit. Ze maakt het plakband aan één kant los. Haalt het pistool er uit en zet het kunstwerk op de grond. Dan loopt ze met haar bekende boosaardige grijns de slaapkamer in) Ja... daar lig je dan, hè... Hulpeloos en alleen... *(Vol verachting)* De stúmp(er)!... *(Schamper)* En volkomen uitgeput... Maar ja... Jij moest zonedig je vrouw belazeren, hè... Jij had niet genoeg aan één vrouw... Ja, ja, ja, ik ga je zo meteen los maken, maak je maar geen zorgen... Maar éérst gaan we iets anders doen... *(Overdreven opgewekt)* Ach... kijk nu eens wat we hier hebben?... Een pistool... Waar komt dat nu ineens vandaan?... En?... Zitten er kogels in?... Even kijken... Ja hoor, de hele lader zit vol... *(Harde 'klik'. Weer vol verachting)* Ja, nu straalt er geen geilheid meer uit je oogjes, hè... Die waanzinnige lust heeft nu plaats gemaakt voor pure angst, want wát gaat het vrouwtje nu met dit pistool doen?... Wél schieten... Níet schieten... Dat is de grote vraag...

BLAUW

Nick: Ja, da's goed. Dan zie ik je maandagmorgen negen uur.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Bettine: Waar kom jij nou vandaan?

Nick: Ik ben even wezen kijken of Hugo al thuis was.

Ron: *(Geamuseerd)* Maar je hebt alleen zijn pyjama gevonden.

Bettine: Maar waar is Bibi dan?

Nick: Bíbi? Hier natuurlijk.

Bettine: Nee, die is jou aan 't waarschuwen. Irene was net hier.

Nick: *(Verbazing)* Iréne... wat net hier?

Ron: Ja, die wilde weten waar haar lieve mannetje was.

Nick: En waar is ze nu?

Bettine: Waarschijnlijk terug naar haar flat.

Ron: *(Geamuseerd)* En daar is Bibi nu ook heen. Om jou te waarschuwen dat Irene er aan komt.

Nick: Maar dan lopen ze elkaar tegen 't lijf. *(Draait zich om, wil de hal inlopen en botst tegen Bibi op)*

Ron: *(Zachtjes lachend)* Dit is nog leuker dan 'n klucht in 't theater. *(Botsing van Bibi en Nick)* Aáááh, daar is ze weer. Jammer dat er hier

geen kasten zijn.

Nick: Pardon?

Ron: (*Zachtjes lachend*) Daar kon Irene dan weer uit tevoorschijn springen.

Nick: (*Tegen Bettine*) Waar heeft die 't nou over?

EEN PAAR SCENES UIT HET VIERDE BEDRIJF

Bella: Ik voel me altijd en overal meteen thuis. (*Klemt haar tas tussen de leuning en zichzelf in en gaat gemakkelijk zitten*)

Ron: (*Luchtig*) Nou... Ík kijk altijd even de mensen aan... Ontvangen ze me hartelijk dan vind ik 't prima. Maar als ze je de deur uitkijken dan ben ik zo verdwenen. (*Slaat zijn armen over elkaar en zakt iets onderuit. Grijnzend*) 't Is misschien gek, maar hier voel ik me thuis. (*De anderen beginnen weer te gniffelen*)

Irene: (*Kijkt hen één voor één aan*) Ik denk dat ik de politie ga bellen.

Ron: Waarom al die moeite, lieverd? Bella is meer dan bereid al je vragen te beantwoorden, hoor. Nietwaar, schat?

Bella: O ja, daar zijn we voor. (*Brede glimlach*) Maar eerst koffie.

Nick: Ja, waar blijft de koffie?

Irene: (*Uit de grond van haar hart*) Die vróúw is de hele tijd in m'n keuken. (*Loopt naar de hal en botst bijna tegen Bettine op*)

Bettine (*Heeft in haar handen een groot dienblad, waarop: Een grote koffiekkan, 6 bekers, melk en suiker, lepeltjes en een prachtige glazen schaal met koekjes*) Ik ben maar zo vrij geweest deze koekjes mee te brengen. Ik ben er van overtuigd dat je die speciaal voor ons bent gaan halen. (*Zet het blad op de salontafel. Gaat op plek 4 zitten en begint de bekers vol te schenken. Steeds als ze er een heeft ingeschonken wordt die door een ander doorgegeven. Degene die koffie krijgt doet er – naar gelang – suiker en melk in*) Waar ga jij zitten, lieve schat?

Irene: (*Ingehouden woede*) Ik ga helemaal nergens zitten. En ik wil geen koffie ook. En ik wil al helemáál niet dat je me lieve schát noemt.

Bettine: O, neem me niet kwalijk. Alleen lieverd dan? Je zegt 't maar hoor, met mij kun je alle kanten op. Jongens, neem 'n koekje, ze staan ervoor. (*Als ze klaar is met inschenken leunt ze behaaglijk achteruit. Koffie in haar ene hand en een koekje in de ander waar ze een flinke hap van neemt*)

Irene: En nu wil ik weten wat jullie hier komen doen?

Bibi: Is díe vrouw vermoeiend.

Irene: (*Kijkt woedend naar Bibi. Ineens sperren haar ogen zich wagenwijd open*) Maar jij bent die hóér waar Hugo mee naar bed is geweest.

Bibi: En niet alleen vermoeiend, nog behoorlijk onbeschoft ook. (*Houdt zich met moeite rustig*) Ja... dat klopt. Jouw Hugo is met mij naar bed geweest, maar ik ben géén hoer.

Irene: (*Met pure minachting*) Callgirl dan, wat maakt 't uit welke naam je d'r aan geeft. Je blijft een goedkope hoer.

Bibi: (*Staat op. Gevaarlijke rustige stem*) Ik denk dat ik haar nu op d'r bek ga slaan. (*Wil aanstalten maken om naar Irene toe te lopen, maar bedenkt zich om wat Bella zegt*)

Irene: (*Als Bibi opstaat houdt ze onmiddellijk twee gebalde vuisten voor zich*) Kom maar op, ik lust je rauw.

Bella: Dat lijkt me niet verstandig, lieverd.

Bibi: Maar dat loeder verdient 't.

Bella: Zovéél mensen verdienen een flink pak op hun donder, maar daarom is het nog niet verstandig het ook te doen.

Nick: Ga zitten, Bibi.

Bibi: Néé! Ik gá niet zitten. Ik ga dat mormel een pak op haar donder geven.

Nick: (*Trekt haar bij de pols naast zich op de zithoek*) Jij komt gezellig naast me zitten. (*Slaat een stevige arm om haar heen*)

Irene: (*In pure minachting*) Moet je dat nou zien. Ze hokt werkelijk met iedereen. (*Bibi wil weer overeind komen, maar Nick houdt haar tegen*)

Ron: Laat je door dat mens toch niet zo opfokken, joh.

Irene: (*Woedend*) Jullie gaan eruit. (*Weer met 'overslaande' stem, indien mogelijk...*) En wel onmiddellijk.

Ron: (*Luchtig*) Als ze kwaad is heeft ze wel een zekere charme, vinden jullie ook niet?

Irene: (*Weer met 'overslaande' stem, indien mogelijk...*) Erúit! Nú! Erúíúíúit!!!

Nick: (*Zéér luchtig*) Zeg Irene... gebruik jij je biobak wel eens?

Irene: (*Kijkt hem met grote verschrikte ogen aan*) Waarom... Waarom wil je dat weten?

Nick: Je hebt 'm vergeten binnen te halen. Hij staat als enige buiten de flat. Jij hebt toch nummer 83?

Irene: Ja dat klopt. (*Is weer zichzelf*) Maar 't bestaat niet dat hij buiten staat. Heb je wel goed gekeken.

Nick: Och... 't Kan natuurlijk ook nummer hónderd... drieentachtig zijn geweest.

Irene: (*Strijdlustig*) Dat moet dan wel, want de mijne staat in m'n kelder.

Nick: (*Knikt. Weer zéér luchtig*) Ja... dat weten we. (*Neemt op zijn gemak een slok koffie*)

Irene: (*Kijkt hem bedenkelijk aan*) Wat bedoel jij met... "Dat wéten we?"

Nick: O, we zijn zojuist in je kelder geweest.

Irene: *(Gelooft haar oren niet)* Jullie zijn... in mijn kelder geweest?

Bettine: Ach jee, d'r is er een aan het doof worden hier.

Nick: Jullie huissleutel past ook op jullie kelderdeur.

Irene: *(Met grote verbaasde ogen)* Wat moeten jullie, voor de duivel in mijn kelder.

Ron: Mijn kelder? Ónze kelder bedoel je. Of heb jij soms reden om Hugo niet meer te noemen. *(Irene kijkt Ron sprakeloos aan. Ze opent haar mond om iets te zeggen maar bedenkt zich)*

Bella: We hebben aan de bovenrand van uw biobak enkele deeltjes menselijke huid gevonden. *(Irene kijkt Bella sprakeloos aan. Ze opent haar mond om iets te zeggen maar bedenkt zich. Steeds als iemand wat zegt schiet haar hoofd naar deze persoon toe)*

Nick: En bloed.

Bettine: En een bosje haar. Vastgekleefd aan dat bloed.

Bibi: En dat haar had de kleur van Hugo's haar.

Irene: *(Kijkt hen één voor één aan. Dan een kort vreugdeloos blaaslachje)* En wat willen jullie hiermee suggereren?

Nick: Dat je in die bak Hugo hebt vervoerd.

Bibi: Als een zak aardappelen.

Bettine: De vraag is nu... Waaróm je dat hebt gedaan?

Ron: Ja... Daar zouden we graag antwoordt op willen hebben, Irene.

Bella: Mag ik u er op wijzen, mevrouw dat alles wat u nu nog zegt tegen u kan worden gebruikt.

Bibi: Alsof ik naar 'n politieserie zit te kijken.

Irene: *(Kijkt iedereen met angstige ogen aan. Hees en bijna fluisterend)* Ik moet... even gaan zitten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto